

A Bölcsesség Forrása

14-15

A Bölcsesség Forrása

Téma: Irodalom

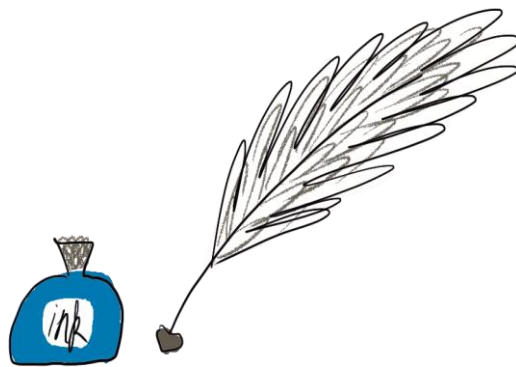
Szint: Középiskolai (14-15 évesek)

Fogalmak: Költői eszközök

Időigény: +/- 45 perc

Tevékenység összefoglalása: Ebben a történetben az általad éppen olvasott fantasy regény egyik szereplőjévé váltál, és megpróbálsz kiszabadulni a mű világából, hogy visszatérj a valós életedbe. Ehhez meg kell találnod a szövegben elrejtett összes költői eszközt.

Szükséges anyagok: Egy darab papír, egy írószer, némi kalandvágy és a motivációd!

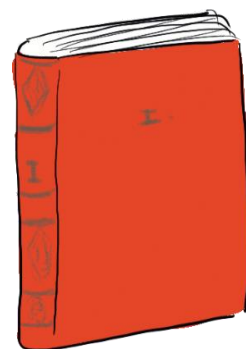

1

Esteledik, amikor a vonat pöfögve elhagyja az állomást. Még csak délután öt óra, de szinte lehetetlen megkülönböztetni az ablakon túl egymást követő házakat és mezőket. A hűgod mellett ülsz, aki fülhallgatóval teljes hangerővel zenét hallgat. Semmi esélyed játszani vele...

Sebaj, legalább nálad van az új könyved! A szüleid beleegyeztek, hogy előre átadják neked a karácsonyi ajándékodat. Így talán a hosszú utazás sem tűnik majd olyan hosszúnak és unalmasnak.

Kezedbe veszed a kötetet. Nehéz és tömör. A kemény borítója piros, a cím és a szerző aranyba van vésve. Végigcsúsztatod az ujjad az első oldalon, és olvasni kezded, majd elszunnyadsz a síneken haladó vonat zúgásától...

 Menj a 4. bekezdéshez.

2

"Túl gyorsan válaszoltál. A helyes válasz a "fekete", mert az **ellentét** két ellentétes szó összekapcsolásával jön létre." Sebaj, már késő visszalépni! De mielőtt kijavíthatnád, érzed, hogy a lábad alatt beomlik a talaj. Próbálsz megkapaszkodni valamiben, de hiába, folyamatosan zuhansz, és úgy tűnik, ennek nincs vége.

 Menj a 11. bekezdéshez.

3

Ezeket a szavakat kimondva rájössz, hogy összekeverted az **eufemizmust** és a **metonímiát**. Az első azt jelenti, hogy egy enyhe vagy közvetett szóval tompítjuk a mondanivalót (például anyukád eufemizmust használ, amikor azt mondja, hogy a húgod "kreatív az igazságot illetően", vagyis hazudik), míg a második azt jelenti, hogy egy szót használunk, amelyet egy másik szóval vagy mondattal helyettesítünk, amelyhez szorosan kapcsolódik: olyan, mint amikor anya arra kér, hogy "nyújts egy segítő kezet". Nem úgy érti, hogy az egyik kezedet oda kell adnod neki, hanem a segítséget vár valamihez/valamiben! De már túl késő, hogy kijavítsd a hibádat, és csak úgy eltűnsz a sötéttségben. Páni félelemben hiába kiáltod a boszorkány nevét. A föld hirtelen remegni kezd, és az árnyékok szétoszlanak, hogy felfedjék... az óriás gombákat! Körülötted kékes köd kavargó lustán. Megpróbálsz utat találni a varangygombák labirintusa között, bár a boszorkány nélkül teljesen eltévedtél. Egyszer csak egy hangot hallasz, amely nyilvánvalóan az égből jön. Értetlenkedve felnézel, és nagy meglepetésedre egy gombafejen fekvő óriási hernyót pillantasz meg, aki éppen füstkarikák készítésével van elfoglalva. Milyen furcsa ma minden! Tegnap pedig minden a szokásos módon zajlott. A hernyó nyájas hangon beszélni kezd hozzád:

“A kisember láthatóan elveszett

A kisember reméli, hogy elhagyhatja ezt a helyet

A kisembernek sikerülni fog, ha szavaimat figyelmesen hallgatja

A kisembernek meg kell mondania, hogy melyik szóképet használom

A kisember akkor elmenekülhet ebből az erdőből”

Rájössz, hogy a válaszod csak ez lehet:

- **Anafora** **Menj a 19. bekezdéshez.**
- **Epifora** **Menj a 12. bekezdéshez.**

4

Azt érzed, hogy valami mászik az arcodon, félálomban kinyitod a szemed. Úgy néz ki, mint valami lila katicabogár. Pánikszerűen felpattansz, és elhessegeted a lényt. A legérdekesebb mégis az, hogy nem ott ébredsz fel, ahol elaludtál, hanem egy rét közepén. Fölötted a tűzvörös égbolt mintha a vakító villámok okadásának küszöbén állna, a hőség elviselhetetlen, és a táj, bár ismerős, mintha természetfeletti ragyogással csillogna. Hová kerültél?

Hirtelen egy görnyedt alak jelenik meg egy fa mögül. Hosszú ezüstös haja van, és egy botként szolgáló öreg ágra támaszkodik. Egy jégkék szemű nőt pillantasz meg, aki közelebb jön, és vizsgálgatni kezd, mintha egy könyvet olvasna. Ez az egész jelenet furcsán ismerősnek tűnik... amíg rá nem jössz, hogy valójában ismered ezt a díszletet és ezt a személyt is. Mindez egyenesen a fantasy regényedből származik, amit éppen olvasol! És ez a nő előtted valójában a kapuőr, egy Ingrid nevű öreg boszorkány. Üdvözöl téged: "Isten hozott! Bizonyára azon tűnődsz, hogyan kerültél ide, de a kérdés, amit fel kell tenned magadnak, az az, hogy miként juthatsz ki innen? Megmutatom neked az utat a Bölcsesség Forrása felé. Egy korty ebből a csodatévő vízből lehetővé teszi, hogy visszatérj a normális életedhez".

Mint aki a fantasztikus történetekben járatos, azonnal rájössz, hogy valami szokatlan dolog történik, és gyanakodva megkérdezed:

"Mit vársz tőlem?"

"Ahhoz, hogy kikerülj innen, meg kell találnod az összes irodalmi eszközt, ami ebben a történetben el van rejtve".

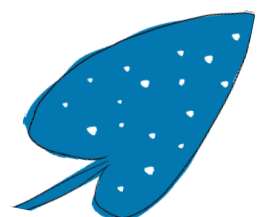
"Vagy...?"

Ingrid szemeiben rosszindulat csillog.

"Vagy még furcsább helyen fogod végezni."

Menj a 5. bekezdéshez.

5

Bár nem vagy túl nyugodt, követed a boszorkányt a közeli erdőbe. Nagy, sötét szárnyú pillangók suhannak el melletted, és te elnyomsz magadban egy félelemmel teli borzongást: ez a sötét erdő nem sok jóval kecsegtet. Az út, amelyen haladsz, hirtelen két ágra szakad: az egyik oldalon egy egyenes, a másikon egy kanyargós, a sötétség mélyére vezető ösvényt látsz. Az egyetlen információd egy fa útjelző tábla, amely a kereszteződésben áll, és amelyre megfejthetetlen jelek vannak vésve. Szerencsére a boszorkány hangosan lefordítja őket:

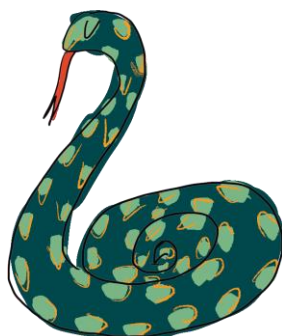
**"Hogy megtaláld a Bölcsesség Forrását, kövesd az ösvényt,
amely kígyóként kanyarog."**

Már éppen az egyenes ösvényt választanád, nem minden vonakodás nélkül, amikor a boszorkány hirtelen hosszú botjával a földre csap. Sötét pillantást vet feléd.

"Nem figyeltél arra, amit mondtam?" - kiáltja. "Irodalmi eszközöket kell találnod, hogy megtaláld a helyes utat. Szóval, kérdezem tőled, melyik irodalmi eszköz van elrejtve a '**amely kígyóként kanyarog**' vagy a '**kanyargós, mint a kígyó**' kifejezésben?"

Gondolkozz néhány másodpercig, mielőtt válaszolsz:

- **Metafora** **Menj a 14. bekezdéshez.**
- **Hasonlat** **Menj a 7. bekezdéshez.**

6

"Igen, ez az!" - kiált fel a kobold. Majd elkezd magyarázni az irodalmi eszközöket a barátainak: "Az **eufemizmus** azt jelenti, hogy egy enyhe vagy közvetett szóval tompítjuk a mondanivalót. Én arra használom, hogy ne kelljen kimondani, hogy alacsony vagyok".

A barátaid nevetésben törnek ki, mintha egy régi viccet mondott volna, és amilyen hirtelen megjelentek, olyan gyorsan el is tűnnek az erdőben.

Követed az ösvényt, átverekedve magad a páfrányokon és a csomós ágakon, amelyek hosszú karmokként kapaszkodnak beléd. Morgást és kaparászó hangokat hallasz, de inkább a lépteidre koncentrálsz, minthogy egy pillantást is vess a környező sötétségre. Hosszú óráknak tűnő idő után felfedezel egy vízesést. Lapos kövekből kirakott ösvény vezet hozzá, és a legnagyobb megdöbbenésedre azt látod, hogy a boszorkány belelép. Szorosan követed őt, de minden alkalommal, amikor a lábad megcsúszik, megfagy a véred. Amikor végre eléritek a vízesést, Ingrid hipnotikus éneklésbe kezd:

Ó, szép Vízesés, fogadd üdvözlötünket.

Ó, szép Vízesés, mindössze egyetlen szívességet kérünk.

Ó, szép Vízesés, tudjuk, hogy egy titkos ösvényt rejtasz magadban.

Ó, szép Vízesés, kérlek, engedj be minket.

Ó, szép Vízesés, hallgasd meg énekünket, melyet újra és újra elismételünk.

Ó, szép Vízesés, itt egy amit felajánlunk

A boszorkány rád néz, és megérted, hogy neked kell befejezned a verset. De mielőtt bármit kérdezhetnél tőle, felkiált: "Ezúttal nem! Ezt neked kell kitalálnod!" - és nevetve, botját lengetve eltűnik. Most már te kell vigyázz magadra. Bátran meghozod a döntést, és hangosan válaszolsz:

- **Anafora** **Menj a 19. bekezdéshez.**
- **Epifora** **Menj a 17. bekezdéshez.**

7

A boszorkány mintha kicsit engedne a szigorból, egy halvány mosollyal felvidít. "A **hasonlat** két, egymástól független fogalmat hasonlít egymáshoz" - magyarázza. "Ezt mindig hasonlító szavak vezetik be, ellentétben a metaforákkal. Például a 'Hideg a kezed, **mint** a jég' hasonlat, míg 'A kezed jég' metafora."

Ez a magyarázat nem hangzik igazán hasznosnak az utad további részében, tekintve, hogy fenyegető árnyak tornyosulnak előtted. Ingrid azonban fényt varázsol, amely megvilágítja az utat. Alighogy elindultok, máris furcsa lényekbe botlottok, akik kísértetiesen hasonlítanak a koboldokra. Bár a három lény egyike sem túl méretes, mégis eltorlaszolják a keskeny utat.

"Hess" - kiáltja a boszorkány - "Menjetek innen!" Mégsem mozdul egyikük sem egy centit sem.

"Addig nem, amíg meg nem fejtitek a rejtvényünket" - mondja a hosszú fehér szakállú. "A kérdés az, hogy melyik irodalmi eszközt használom a mondatban. A barátaim nem ismerik, én pedig nem tudom azonosítani: hogyan magyarázhatnám el nekik akkor? Mindenesetre a következőt mondtam nekik:

Függőlegesen korlátaim vannak.

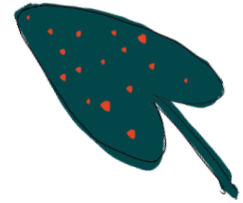
Kérlek, segísetek megtalálni, hogy melyik irodalmi eszközről van szó."

Alig várod, hogy elhagyd ezt az erdőt, ezért gyorsan válaszolsz:

- **Eufemizmus** **Menj a 6. bekezdéshez.**
- **Metonímia** **Menj a 3. bekezdéshez.**

8

Szép munka! 'A bölcs és a bolond' a két **ellentétes** szót elválasztó kötőszó által létrehozott ellentét. **Oximoronként** így szólna: "bölcse bolond".

Egy hosszú alagút nyílik meg előtted, és a túloldalán, egy közvetlenül a sziklába vájt kör alakú teremben Ingrid vár titeket. Közepén egy szintén sziklába vájt kerek asztal áll. Egy régi pergamen hever rajta. A boszorkány újra olvas:

**“Egy papírlap vagyok, amelyre gyakran tekeregve írni lehet. Ki vagyok én?
Oldd meg ezt a rejtvényt, és megtalálod a Bölcsesség Forrását.”**

Belefáradva ezekbe a fordulatokba alig várod, hogy elhagyd ezt a különös világot. Eszedbe jut a magyartanárod magyarázata: "A **körülírás** egy szükségtelenül hosszú kifejezési formát használ arra, hogy elmondjon valamit, amit egy szóval is el lehetne mondani. A **litotész** egy fogalom erőteljes hangsúlyozása ellentétének tagadásával, vagyis ironikus megfogalmazása valaminek." Válaszolj tehát:

- **Körülírás** **Menj a 10. bekezdéshez.**
- **Litotész** **Menj a 16. bekezdéshez.**

9

Csodaországban ragadva

Rossz válasz... Az **asszonánc** két egymáshoz közel álló szótag hangzásbeli hasonlósága, amelyet azonos magánhangzók (pl. "nád" és "vág"), míg az **alliteráció** azonos hang vagy hangok, különösen mássalhangzók használata több, egymást követő szó elején.

Csodával határos módon azonban felébredsz, de nem abban a vonatban, amelyben elbóbiskoltál. Egy virágzó fa alatt vagy egy viktoriánus ház kertjében. Egy fiatal hölgy hajol feléd, és ferde mosollyal mondja neked: "Milyen hosszasan aludtál, Aliz!"

Vége

10

Igen, ez egy körülírás! A földből feltör egy forrás, ami rengést okoz. Miután helyreáll a nyugalom, kristálytishta vize fölé hajolsz, és nagyot kortyolsz belőle. Viszont a díszlet nem változott: még mindig ebben az abszurd világban vagy! Előrelépve Ingrid magyaráz:

“Ennek a tiszta víznek a pozitív ereje jelenleg nem tud hatni. Először meg kell oldanod az utolsó rejtvényt, hogy a hatása érvényesüljön.”

Rájössz, hogy Ingrid szavaiban egy szófordulat rejtőzik. Amint megtalálod, végre megszabadulsz tőle. Észreveszed, hogy ugyanazt a hangot ismételte, amely az **Z** betűt tartalmazza. Úgy adod meg a választ, mintha varázsigét ejtenél ki:

- **Asszonánc** >>> → **Menj a 9. bekezdéshez.**
- **Alliteráció** >>> → **Menj a 18. bekezdéshez.**

11

Végül teljes súlyoddal a teázáshoz megterített asztalra esel. Mindent elsöpörsz, ami az utadba kerül: teáskannát, csészéket, kanalakat... A három vendég egykedvűen ugrál. Fájdalmas grimasszal szeded össze magad, és már éppen bocsánatot kérsz, amikor észreveszed a furcsa kinézetüket: egy cilinderes férfi, akihez egy nyúl és egy nyest csatlakozik, mindketten felöltözve. A meglepetéstől elfelejted, amit mondani akartál.

"Épp időben érkezél a teához!" - kiáltja a cilinderes férfi.

"Az biztos, hogy tudod, hogyan kell belépni" - teszi hozzá szellemesen a nyúl.

"Sajnálom, de őszintén szólva nem a tea miatt jöttem" - válaszolod. "A Bölcsesség Forrását keresem, nem tudják véletlenül, hogy merre van?"

A cilinderes férfi huncut mosollyal néz rád.

"Talán, de előbb engedd meg, hogy feltegyünk neked egy találós kérdést:

"Fekete és fehér vagyok, jóképű és csúf, bölcs és bolond, az ellentéteim vonzzák egymást, miközben észszerű távolságot tartanak, én..."

- Oximoron Menj a 15. bekezdéshez.
- Ellentét Menj a 8. bekezdéshez.

12

Hibát követtél el, de érted, miért: az **anafora** azt jelenti, hogy a mondat elején ismétlődnek a szavak, míg **epifora** esetén a mondat végén. Mielőtt azonban kijavíthatnád, a kék köd teljesen el fog nyelni, és a föld dübörögve beomlik. Próbálsz megkapaszkodni valamiben, de hiába, folyamatosan zuhansz, és úgy tűnik, nincs megállás!

Végül teljes súlyoddal a teázáshoz megterített asztalra esel. Mindent elsöpörsz, ami az utadba kerül: teáskannát, csészéket, kanalakat... A három vendég egykedvűen ugrál. Fájdalmas grimasszal szeded össze magad, és már éppen bocsánatot kérnél, amikor észreveszed a furcsa kinézetüket: egy cilinderes férfi, akihez egy nyúl és egy nyest csatlakozik, mindketten felöltözve. A meglepetéstől elfelejted, amit mondani akartál.

"Épp időben érkezted a teához!" - kiáltja a cilinderes férfi.

"Az biztos, hogy tudod, hogyan kell belépni" - teszi hozzá szellemesen a nyúl.

"Sajnálom, de őszintén szólva nem a tea miatt jöttem" - válaszolod. "A Bölcsesség Forrását keresem, nem tudják véletlenül, hogy merre van?"

A cilinderes férfi huncut mosollyal néz rád.

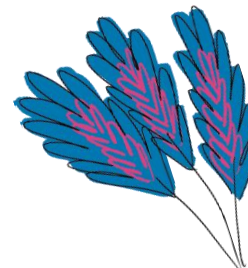
"Talán, de előbb engedd meg, hogy feltegyünk neked egy találós kérdést:

"Fekete és fehér vagyok, jóképű és csúf, bölcs és bolond, az ellentéteim vonzzák egymást, miközben észszerű távolságot tartanak, én ..."

- Oximoron Menj a 15. bekezdéshez.
- Ellentét Menj a 8. bekezdéshez.

13

“Szép munka! A ‘fehér és fekete’ azért ellentét, mert két **ellentétes** értelmű szót kapcsol össze.”

Egy hosszú alagút nyílik meg előtted, és a túloldalán, egy közvetlenül a sziklába vájt kör alakú teremben Ingrid vár rád. Közepén egy szintén sziklába vájt kerek asztal áll. Egy régi pergamen hever rajta. A boszorkány ismét olvas:

**“Egy papírlap vagyok, amelyre gyakran tekeregve írni lehet. Ki vagyok én?
Oldd meg ezt a rejtvényt, és megtalálod a Bölcsesség Forrását.”**

Belefáradva a fordulatokba már alig várod, hogy elhagyd ezt a különös világot. Eszedbe jut a magyartanárod magyarázata: "A körülírás egy szükségtelenül hosszú kifejezési formát használ arra, hogy elmondjon valamit, amit egy szóval is el lehetne mondani. A litotész egy fogalom erőteljes hangsúlyozása ellentétének tagadásával, vagyis ironikus megfogalmazása valaminek." Válaszolj tehát:

- **Körülírás** **Menj a 10. bekezdéshez.**
- **Litotész** **Menj a 16. bekezdéshez.**

14

A boszorkány felsóhajt, ami kétségeket ébreszt benned a válaszodat illetően.

"Nos - mondja -, ebben segítek neked. Észrevetted, hogy a mondatokban szerepel a “mint” hasonlító szó? Ezzel szemben a metaforákban nem jelennek meg ilyen szavak. Ez egy hasonlat!"

 Menj a 7. bekezdéshez.

15

Túl gyorsan válaszoltál anélkül, hogy figyelembe vetted volna a rejtvény végét: "miközben észszerű távolságot tart". A bölcs és a bolond egy **ellentét**, amelyet a két ellentétes szót elválasztó kötőszó hoz létre. Egy **oximoron** így szólna: "bölcsen bolond".

Nem baj, már késő visszalépni!
Titokzatos módon egy tuskón
landolsz. Itt van megint az erdő
az elejéről... csakhoggy ezúttal
nem ugyanúgy néz ki. A fák

olyanok, mintha óriások lennének, és fekete törzsük visszatükrözi a csillagok fényét. Észreveszel egy másik tuskót magaddal szemben, ami egy vacsorához megterített rögtönzött asztalnak tűnik, csakhoggy étel helyett két palackkal kínál. Kíváncsian odahajolsz, de mielőtt még sikerülne megfogni és megnézni az egyik palackot, egy semmiből érkező hang szakít félbe:

“A szabadság palackja egy körülírásról kapta a nevét.”

Egy sárga mosoly jelenik meg a sötétben, ami úgy néz ki, mint egy lebegő hold. Elfojtasz egy félelemmel teli borzongást, de bízol a hangban, és elkezded olvasni az üvegeken lévő címkéket:

1. Egy üvegedény, amelyet egy titokzatos folyadékhoz használnak

2. A varázsital

Nem akarsz tovább ott maradni, ezért egy hajtásra megiszod a(z) ... számú palack tartalmát ...

- 1 **Menj a 10. bekezdéshez.**
- 2 **Menj a 16. bekezdéshez.**

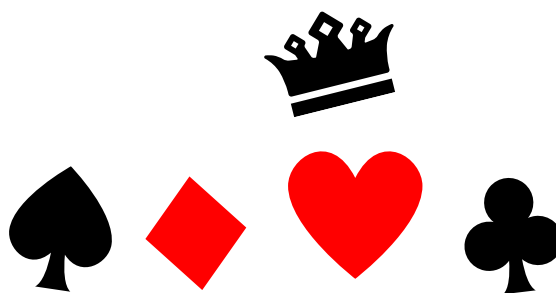
16

Az a különös megérzésed van, hogy nem ez a helyes válasz! Lépéseket hallasz, amelyek egyre közelednek a hátad mögött. Megfordulsz, és egy koronát viselő, apró termetű nőt pillantasz, akinek kísérői játékkártyának öltöznek. A nő, aki valószínűleg a királynő, rád mutat és kiabál:

“Egy idegen sem bolyonghat az én királyságomban! Le a fejükkal, most!”

Ingridet keresed, de ő nincs ott! Csak magadra számíthatsz, hogy kihúzd magad a csávából. Hirtelen felimered, hogy a királynő az egyik olyan szófordulatot használta, amely abból áll, hogy egy hangot ugyanazokkal a mássalhangzókkal ismételve (G). Így hát, mielőtt még egy fejszével lefejeznének, felkiáltasz:

- **Asszonánc** **Menj a 9. bekezdéshez.**
- **Alliteráció** **Menj a 20. bekezdéshez.**

17

Ez nem epifora volt. A vízesés továbbra is zárva marad.

"Óvatosan!" Ingrid újra megjelenik, és a közeledő kék ködre hívja fel a figyelmed. "Segíthetek neked megmenekülni, de csak akkor, ha helyesen válaszolsz a következő kérdésre, különben a köd utolér. Mely mondatok anaforák?"

1. **"Kétkelkedj, hogy a csillagok tűzből vannak;**

Kétkelkedj, hogy a nap mozog;

Kétkelkedj az igazságban, hogy hazug;

De sohase kétkelkedj abban, hogy szeretlek."

William Shakespeare "Hamlet"

2. **"Minden ember minden kiáltásában,**

Minden csecsemő félelmének sírásában,

Minden hangban, minden tilalomban"

William Blake "London"

3. **"Sohasem volt több kezdet, mint most,**

Sem több ifjúság vagy kor, mint most,

És soha nem lesz több tökéletesség, mint most,

Sem több mennyország vagy pokol, mint amennyi most van."

Walt Whitman "Ének magamról"

4. **"Mert ha kel a hold, nekem álmokat hoz**

Annácska küldi felém:

s csillag ha ragyog, már véle vagyok,

Annácska szemét lesem én;"

Edgar Allan Poe "Lee Annácska"

• Az 1. és a 2. kérdésre válaszoltál **Menj a 19. bekezdéshez.**

• A 3. és 4. kérdésre válaszoltál **Menj a 12. bekezdéshez.**

18

Othhon édes otthon

Fúúú! Jól döntöttél! Az **alliteráció** azonos hang vagy hangok, különösen mássalhangzók használata több egymás melletti szó elején, míg az **asszonánc** két egymáshoz közel álló szótag hangzásbeli hasonlósága, amelyet azonos magánhangzók (pl. "nád" és "vág").

Hirtelen sűrű köd szállja meg a körülötted lévő teret, és a padló remegni kezd. Nem látsz semmit, és eltakarod az arcod, hogy megvédd a szemed.

Amikor kinyitod a szemed, újra a vonaton vagy a családdoddal.

Megérkeztetek a vasútállomásra, és a szüleid megvárták, amíg felébredsz, hogy elhagyjátok a szerelvényt.

"Lehetetlen felébreszteni téged" - mondja apád nevetve.

"Olyan furcsa álmom volt" - mentegetőzöl.

Mielőtt elindulnál, észreveszed, hogy az üléseden hagytad a fantasy regényedet. Tétovázol, és az utolsó pillanatban mégis otthagysz. Mára elég volt a kalandokból!

Vége

19

Szerencsére eszedbe jutott az **anafora**, ez az alakzat, amelynek az a lényege, hogy ugyanazokat a szavakat ismételjük a mondat elején. Ezzel szemben, ha **epifora** lett volna, akkor ugyanazok a szavak a végén lennének.

De most a jelenre kell koncentrálnod, mert zsákutcába kerültél. Elmenekülni lehetetlen: mögötted az áthatolhatatlan vízesés, előtted pedig egy nagy kőfal. "Úgy tűnik, valakinek segítségre van szüksége" - mondja Ingrid, miközben megmutatja és hangosan felolvassa a sziklába vésett jeleket:

"Töltsd ki helyesen az ellentétpárt, és átkelhetsz rajtam:

Fehér és..."

- Tiszta **Menj a 2. bekezdéshez.**
- Fekete **Menj a 13. bekezdéshez.**

20

Bölcsesség

Fúúú! Jól döntöttél! Az **alliteráció** azonos hang vagy hangok, különösen mássalhangzók használata egymás mellett álló szavak elején, míg az **asszonánc** két egymáshoz közel álló szótag hangzásbeli hasonlósága, amelyet azonos magánhangzók (pl. "nád" és "vág").

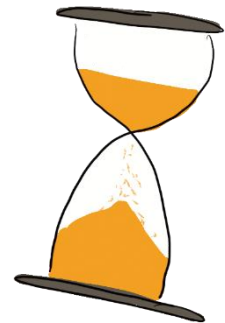
A talajból víz tör elő, amely földrengést okoz. Végül elérted a Bölcsesség Forrását! Miután helyreállt a nyugalom, kristálytiszta vize fölé hajolsz, és nagyot kortyolsz belőle...

Arra nyitod ki a szemed, hogy apád a karodat rángatva próbál felébreszteni. "Lehetetlen felébreszteni téged" - mondja nevetve. "Megérkeztünk!"

"Olyan furcsa álmom volt" - mentegetőzől.

Mielőtt elindulnál, észreveszed, hogy a fantasy regényedet az üléseden hagyta. Tétovázol, és az utolsó pillanatban mégis otthagysz. Mára elég kalandban volt részed!

Vége

A 6 európai szervezet által tervezett projekt célja, hogy hatékony, vonzó pedagógiai anyagokat és eszközöket hozzon létre a tanárok számára, hogy a tanulókkal egy innovatív, játékosított házi feladat módszertant alkalmazhassanak. Ezzel szeretnénk hozzájárulni ahhoz, hogy növeljük hatékonyságukat és elkötelezettségüket a távmunkában, pontosabban a házi feladatokban.

Fedezzen fel további történeteket:

EDUGRAAL.EU

Finanszírozta:

**Az Európai Unió
társfinanszírozásával**

Az Európai Bizottság által e kiadvány elkészítéséhez nyújtott támogatás nem jelenti a tartalom jóváhagyását, amely kizárólag a szerzők véleményét tükrözi, és a Bizottság nem tehető felelőssé a benne foglalt információk bármilyen felhasználásáért.